

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ АДМИНИСТРАЦИЈИ ЛИСТА
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ УРЕДНИШТВУ

РУКОПИСИ НЕ ВРАЂАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3
За стране земље на годину 9

ПРОПИС

О ОДЕЛУ И СПРЕМИ

пожарне чете општине града Београда

(Наставак)

11. Опасач.

Опасач је део службеног прибора, а носе га сви пожарници сем чинова. Њега састављају: карабинер, прстен, каиш, тробојна вунена или кончана тканица, три каиша са рупицама и три пређице.

Величина је карабинера толика, да га пожарник може на мердевине лако закачити, а величина прстена толика је, да се отворен карабинер може лако за исти закачити.

Каиш за вешање секире пришивен је на једном крају, а широк је 1½ с. м. Дужина каиша толика је, да се може преко ширине виска закопчати.

Тробојна тканица широка је 10 с. м., подељена на седам делова, од којих су три црвена, два плава и два бела. Крајње црвене, плаве и беле бразде широке су 10, а средња црвена бразда — 40 милиметара.

Сви делови опасача, сем прстена, треба да издрже терет од 250 килограма (овде се узимају каиши, када су сва три закопчана).

Чинови — десетари имају опасач и висак од црне лаковане коже.

На опасачу је четвртаста метална плоча (пафта) са пожарним знаком, који служи за закопчавање. Опасач је широк

6 с. м., а закопчава се као ешарча код официра.

12. Секира

Секира је за десетаре и шмркаре са једним, а за пењање са два острица. Њу саставља: поље, држаља, два задржача, гривна и две завртке.

Поље је од доброг кованог челика, тврдо каљено, тако да може и гвожђе сећи. Држаља је од дрвета јака толико, да је пожарник ударом из обе руке не може изломити; а дугачка је код десетара и шмркара 33, а код пењача 43 сантиметара.

Задржачи су гвоздени и служе за то, да секира при раду не би спала са држаље.

Гривна (карика) је од гвожђа или другог метала; дебела два, а висока 40 м. м. Она је натакнута на доњи крај држаље и чува ову да не би прела при јачем удару.

Завртке су од гвожђа, дебеле у пречнику 6 м. м., а служе за спајање гривне и задржача са држаљом.

Целокупна секира тешка је највише један килограм и осам стотина грама.

13. Висак

Висак за ношење секире је код свих пожарника од црне коже, а код пењача је додата још и једна мала кожна кесица, која служи за ношење гвозденог клина за спасавање.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

Рад општинског одбора

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

16. јула 1904. год.

ЧЕТАК

Председавао председник београдске општине г. К. Д. Главнић; одборника били су: г. г. Бока А. Дмитријевић, Мих. Драгићевић, Д. Л. Симић, Мих. Милићевић, Трајко Стојковић, М. Гријековић, М. С. Милошевић, А. С. Јовановић, Милорад Рувидић, Соломон Азријел, Мил. Лазаревић, Милан Марковић, П. Т. Милић, Ј. Станковић, Н. Крстић, Стеван Матељевић, Др. М. Радовановић, П. И. Стаменковић, Др. Е. Михел, Урош Благојевић.

Деловођа, Борђе Ј. Јанковић.

1.

Прочитан је записник одлука седнице од 6. ов. месеца.

Одборници г. г. Марко Трифковић, Никола Стаменковић, Јован Станковић и Милан Марковић примећују, да се из записника не види разлог, због кога су се они уздржали од гласања приликом одређивања суме, коју београдска општина треба да да као свој прилог за подизање споменика Кара-Ђорђу и осталим борцима из првог српског устанка за ослобођење. Међутим, они су се уздржали од гласања, и то прва тројица са тога разлога, што су налазили и предлагали, да врету споменика као и суму, колико ће споменик коштати, треба да одреди изабрани одбор у споразуму са краљевском владом, на према врету споменика и укупуној његовој вредности и београдска општина да одреди суму, коју ће дати као свој прилог; — а г. Марковић, што је сматрао, да споменике треба подизати у виду каквих културних установа, које би и народу користе доносиле, као што су школе и болнице.

По саслушању овога одбор је

ПОДЛИСТАК

Хиландарско властелинство

ДО КРАЈА XV. ВЕКА

Написао

МИЛОШ ЗЕЧЕВИЋ

(Награђено 15/VI. 1904. год. првом видовданском наградом општине београдске у 400 дин.)

(Наставак)

(6)

Године 1302. подиже краљ Милутин, на молбу хиландарских калуђера, на морској обали на месту Хрумији, велики пирг, који би служио Хиландару ради одбране од гусара; околу пирга подиже град и многе палате, а на пиргу сагради цркву св. Спаса, коју украси иконама и завесама, и снабде књигама и црквеним саудима¹⁾.

Што се других Милутинових прилога Хиландару тиче, треба одмах да споме-

1) Mon. Serb. 66: „Пришъдъшеу къ мнѣ иеромонаху кѣриакѣу съ чрънци хиландарьскими, и въспоменуше ми вѣды своеѣ на мори, скоучающе се имъ отъ безбожьныхъ хѣурьсарь, ирже не можемъ исповѣдати, глаголющемъ имъ

немо да су они, као што је већ речено, били знатни, али је врло сумњиво да ли су нам се сачувале све Милутинове хрисовуље, којима је он потврђивао те своје прилоге. Најстарија повеља Милутинова Хиландару била би, колико за сада знам, она коју је Миклесић штампао под бр. 62. у Mon. Serbica, и која је напред споменута, јер се у њој налази потврда прилога Стевана Првовенчаног и краља Уроша I Хиландару. Па и та најстарија повеља Милутинова Хиландару некако је врло чудновата по своме саставу, и сем

къ мнѣ съ оумилениемъ и мољбою: створи намъ прѣпокоище, въсь животъ намъ на мори и отъ моря ны истък. И не прѣчѣхъ ихъ, къ испълниихъ въсь прошение ихъ. И създахъ имъ пирьгъ и на немъ свѣ. храмъ Спасѣвъ, и испълнихъ књигама и завѣсамъ и иконама и съсѣуды и иеще иными потребами довольными“. Упореди о томе у родослову (стр. 133. - 134). За овај пирг одреди краљ Милутин да буде заједно с манастирем Хиландаром Mon. Serb. 74. „Сми же пирьгъ не шголучи краљевство ми штъ манастиря, нъ паче да единствоуѣ съ манастиремъ...“. Калуђера који је имао да станује стално у том пиргу, бојала су хиландарска браћа; други нико није смео тамо становати. (Mon. Serb. 75. упор. споменик III, 15).

тога она је, како је така је, по мишљењу Љ. Ковачевића могла бити написана тек после 1299. године, управо између 1302. и 1308. године²⁾, а то значи тек после осамнаест година Милутинова владања. Питање је сада: може ли се веровати да се Милутин за све то време није сетио Хиландара, особито кад се има на уму да је цар Андроник II Палеолог још 1292. године издао Хиландару повељу, којом му потврђује имања која је имао у области византиске царевине? За сада на ово питање не можемо дати никака поуздана одговора, већ да споменемо само оно, за шта можемо рећи да је Милутин доиста дао Хиландару³⁾.

2) „Годишњина“ III, 437.

3) Ми ћемо овде изређати мало прилога Милутинових Хиландару, према ономе што се мисли да је он овоме манастиру дао; али то не треба узети као доказ да је прича о неким ситним поклонима Милутиновим Хиландару само прича. Напротив има других доказа који сведоче да је Милутин био обратан Хиландару нарочиту пажњу. Као један од тих доказа је оно, што он прича у повељи својој која је штампана у Mon. Serb. бр. 74. стр. 78.-79. И инако многа приложена, велико ми бисте къзьможно приложихъ къ създаниахъ и въ направлениихъ храма прѣчистие Богородице хиландарьскыне.....“ (Наставиће се)

Примио прочитани записник са овом допуном одборника и Трифковића, Станковића, Станковића и Марковића.

II.

Одборник г. Стеван Максимовић наводи, да кад београдска општина узима иницијативу за подизање овог опште-народног споменика Кара-Ђорђу и осталим борцима из првог српског устанка и кад за подизање тог споменика прилаже 100.000 дин., право је да тај споменик буде подигнут у Београду као престоници Србије и центру целога српства. Стога предлаже, да се решење одборско Књ. Бр. 528 допуни у следећем: „Жеља је одбора београдске општине, да се овај споменик подигне у Београду, као културном центру свих Срба“.

По саслушању тога — одбор је решио:

Да се ова допуна одборника г. Стевана Максимовића у решењу одборском од 6. ов. мес. Књ. бр. 528 прими.

III.

Председник предлаже, да се решење одборско у прошлој седници Књ. бр. 529 допуни у овоме: „Овај одбор дужан је ступити у споразум са краљевском владом како о врсти споменика, тако и о цени коштања; а да се решење бр. 530 у истој седници измени у томе, да се одређена сума у 100.000 дин. за овај споменик уплати у три рате за три године, али да се не одређује величина појединих рата, већ да се по могућству величина рата одређује сваке године у буџету.“

По саслушању тога, — одбор је решио:

Да се ова допуна председника општине у решењу Књ. Бр. 529 и измена у решењу Бр. 530 приме.

IV.

Одборник г. Милан Марковић наводи, да је у одборској седници од 18. пр. мес. навео, да је санитетска комисија за петочни Врачар приликом вршења ревизије нашла код закупца цубока г. Косте Панђеле смрдљиво месо и зато га реферисала суду, те му је наређено да одмах набави леда за хладњачу, на је питао председништво: је ли што против г. Панђеле за ово предузимано?

Међутим у записник те седнице није уведено, да је поменуо и име г. Панђеле, већ да је само казао како је код једног месара на Цветном тргу нађено смрдљиво месо.

У истој седници навео је, да лице коме је поверен општ. дом за сиротињу није подесно за ову установу и да му је то исто лице једном приликом рекло, како се сваком сиромашу у дому даје по двапут дневно по полак ракије и по пет цигара дувана дневно, а у записник је уведено као да је казао, да је приметно код тог лица и неке злоупотребе у дужности и да се оној сиротињи даје рђава храна а много дувана и ракије.

Како је био спречен да дође у седницу у којој је овај записник оверен, за шта се је благовремено извинио председништу, да би тражио исправку у записнику, то чини овим, пошто не жели да му се приписују и речи које није казао.

По саслушању тога — одбор је

Примио к знању ове изјаве одборника г. Милана Марковића.

V.

По прочитању акта иследних власти АБр. 6843, 6845, 6871, 6844, 6849, 7036, 6635, 7011, 7017 и 6693 одбор је изјавио:

Да су доброг владања и доброг имовно стања: Франц Шустер, лимар и Миленко Стефановић, бакалин; да су доброг владања а средњег имовног стања: Јосиф Рајзер, Милан Бабић, Душан Тадић и

Милан Сарајевчић, бив. чиновници Београдске Задруге; да су доброг владања а сиротног имовног стања: Стојан Вујовић, бив. коњички наредник, Владимир Николић, надничар, Јаков Елазар, бив. стаклорезачки калфа и Исак Кову, бив. лимарски шегрт; да су му непознати: Драгољуб, син Манојла Х. Антоновића пенс. олд., Драгутин Ђокић, предузимач, Аца Чарнојевић, таљигаши и Јеврем Ивановић.

VI.

По прочитању акта пореског одељења града Београда АБр. 6820, којим тражи уверење о имовном стању Милојка П. Ранковића, бив. трг., — одбор је изјавио:

Да му је имовно стање Милојка П. Ранковића, бив. трговца, непознато.

VII.

По прочитању акта Управе Београда АБр. 6966, по молби Ивана Палера, машиновође срп. држав. железница, због поданства, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцу може по молби учинити, ако томе не стоје на путу какве законске сметње.

VIII.

По прочитању акта Свет. О. Поповића, адв. из Неготина АБр. 6862, којим моли даму се изда уверење о томе, да његови властодавци г. г. Браћа Крстариновић нису земљоделци нити од земљоделства живе, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцу може дати тражено уверење.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Прилози за општ. дом старих и изнемоглих.

У последње време приложили су за овај дом:

I. *Непосредно на општ. благајни:*

Сава Поповић, пензионар, 50 динара на име помена умрлом сину Живку; Душан Јовановић, трговац 10 динара; Солмон Азријел, трговац 10 динара; Натан Барух, лимар 5 динара и Сабо и Костић, трг. 5 динара, као редовни улог за месец август г. г.

II. *Преко председника општине*

г. К. Главинића;

Персида Нинић, удова и Љубица Јов. Стевчић, удова по 10 динара.

III. *Преко г. протe Божe Јовановића:*

Раде Михајловић, трговац и Анка Ј. Пецића, удова по 10 динара.

Набавка овса за Управу дунав. сталног проф. слагалишта. — Према решењу Команданта дунав. дивиз. области од 2. јула т. г. Е№ 3772, држаће се у гарнизону београдском прва усмена јавна лицитација за набавку 1.800.000 к. грама овса за потребу Управе дунав. сталног профитант-слагалишта за 1905. годину, и то на дан 23. августа тек. године.

Услови се могу видети у канцеларији Интендантуре дунавске дивизијске Команде свакога дана, а и на сам дан лицитације. У име кауције полажу српски поданици 10%, а страни 20% од укупне уговорене вредности ове набавке. Лицитација се врши само пре подне, а почиње у 9 и траје најдаље до 12 часова у подне, као што је обзнањено објавом овог

Суда, од 19. јула 1904. године АБр. 7100, штамп. у бр. 32., 33. и 35. „Општ. Новина.“

Објава.

На основу решења Г. Министра грађевина од 13. ов. мес. Бр. 6390, држаће се усмена лицитација за дозиравање учионица за школу на западном Врачару, у канцеларији грађевинског одељења општинског, на дан 26. августа о. г. од 10 сати пре подне до 12, када ће се и закључити.

Предрачунска сума износи 16.931-81 динара.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 1700. дин. и то: у готовом, вредним државним папирима или интабулацији.

План, услови, предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложена су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 17. августа 1904. год. Г. Бр. 3866, у Београду.

Објава.

На основу решења Суда општине београдске од 16. августа о. г. држаће се усмена лицитација за декорисање венцима уличних шпалера и капија о крунидбеним свечаностима, у канцеларији грађевинског одељ. општинског на дан 21. августа о. г. од 9 сати пре подне до 11, када ће се и закључити.

Предрачунска сума износи 3118-00 динара.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 400 динара и то: у готовом, вредним државним папирима или интабулацији.

План, услови, предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 16. августа 1904. год. Г. Бр. 3905 у Београду

Објава.

Према решењу Команданта дунавске дивизијске области од 14. т. м. Е№ 4384, има се у гарнизону београдском извршити прва усмена јавна лицитација за набавку 250.000 к. грама ражи, потребне Управи дунавског сталног профитант-слагалишта за 1905. годину.

Лицитација ће се извршити у канцеларији Интендантуре дунавске дивизијске Команде на дан 4. септембра тек. године.

Услови се могу видети у канцеларији Интендантуре дунавске дивизијске Команде сваког дана, а и на сам дан лицитације.

У име кауције полажу српски поданици 10%, а страни 20% од укупне уговорене вредности ове набавке.

Кауција се полаже:

1., у готовом новцу; 2., у српским државним гарантованим хартијама по номиналној вредности; 3., у акцијама Народне Банке и Извозне Банке по курсу или у њиховом гарантном писму са означеном вредношћу; 4., у залогницама Управе фондова и у неисплаћеним државним рачунима по номиналној вредности; 5., у

акцијама српског бродарског друштва у њихове номиналне вредности; и 6., у акцијама удеоницама приватних српских новчаних завода у $\frac{2}{3}$ њихове вредности према курсу, који постоји у то време за њих.

Право утакмице при овим лицитацијама има сваки, који одговори постављеним условима и који се занима производњом, прерадом или трговином (било посредном или непосредном) дотичних артикала.

Лицитација се врши само пре подне, а почиње у 9 и траје најдаље до 12 часова у подне.

У то се доба лицитација за све излицитиране артикле закључује.

Надметачи се примају ради надметања само до 11 часова пре подне.

Од Суда београдске општине, 20. августа 1904. год., АБр. 8078, у Београду.

Објава.

Пошто се прва усмена јавна лицитација, држана на дан 9. т. м. за набавку 750.000 к.грама пшенице, потребне Управи државног сталног профијант-слагалишта за 1905. годину, није могла извршити због недовољног броја надметача, то је Командант дунавске дивизијске области, решењем својим од 12. т. м. ЕМ[№] 4384, наредио, да се одржи друга усмена јавна лицитација на дан 6. септембра тек. године.

Услови се могу видети у канцеларији Интендантуре дунавске дивизијске Команде.

У име кауције полажу српски поданици 10%, а страни 20% од укупне уговорене вредности ове набавке.

Кауција се полаже:

1., У готовом новцу; 2., у српским државним гарантованим хартијама по номиналној вредности; 3., у акцијама Народне Банке и Извозне Банке по курсу или у њиховом гарантном писму са означеном вредношћу; 4., у заложницама Управе Фондова и у неисплаћеним државним рачунима по номиналној вредности; 5., у акцијама српског бродарског друштва у $\frac{3}{4}$ њихове номиналне вредности; и 6., у акцијама удеоницама приватних српских новчаних завода у $\frac{2}{3}$ њихове вредности према курсу, који постоји у то време за њих.

Право утакмице при овим лицитацијама има сваки, који одговори постављеним условима и који се занима производњом, прерадом или трговином (било посредном или непосредном) дотичних артикала.

Лицитација се врши само пре подне, а почиње у 9 и траје најдаље до 12 часова у подне.

У то се доба лицитација за све излицитиране артикле закључује.

Надметачи се примају ради надметања само до 11 часова пре подне.

Од Суда општине београдске, 20. августа 1904. год., АБр. 8079, у Београду.

Објава.

На основу решења Суда општине београдске, од 19. августа о. год, држаће се друга усмена лицитација за откопавање земље у Скадарској и Дубровачкој улици, у канцеларији грађевинског одељења општинског на дан 26. августа о. г. од 3 сата по поене до 5, када ће се и закључити.

Предрачунска сума износи 2940-33 д.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 300 динара и то: у готовом,

вредним државним папирима или интабулацији.

План, услови, предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 20. августа 1904. год. ГБр. 3700, 3960, у Београду.

Објава.

Регрутна комисија VII. пуковског округа почеће рад у општини београдској 26. августа ове године, и радиће 26., 28., 29., 30. и 31. августа.

Регрутна комисија радиће у згради општинског суда, а рад почиње у 7 $\frac{1}{2}$ часова пре подне.

Распоред рада регрутне комисије овај је:

На дан 26. и 28. вршиће се регрутовање младића рођених 1883. године.

На дан 29. вршиће се преглед привремено неспособних регрута из прошлих година, и оних, који су полуспособни по чл. 5. из сва три позива народне војске.

На дан 30. вршиће се преглед обвезника сва три позива народне војске, који се осећају, да су за даљу војну службу онеспособили и регрута из других команди, који добију дозволу, да се у Београду могу прегледати.

На дан 31. имају престати регрутної комисији сви они из тачке 6., 7. и 8. ове објаве.

Регрутної комисији имају престати у означене дане по горњем распореду:

1. Сви младићи рођени од 1. јануара до 31. децембра 1883. године, уписани у регрутни списак Са овима, сви њихови неспособни задругари, чија би неспособност дала младићу право на скраћени рок; а могу доћи и други из задруге, ради објашњења свог задружног стања и других питања.

2. Сви они који мисле, да су им погрешно стављени подаци у регрутном списку, односно задружног и имовног стања, године старости или занимања.

3. Сви регрути привремено неспособни, од прошлих година, све до навршене 25. године живота, као и они привремено неспособни, који у овој години навршују 31. годину старости.

4. Сви они обвезници из I, II и III позива народне војске, који су оглашени за полуспособне по чл. 5. и они који су просути — килави.

5. Сви они обвезници из I, II и III позива народне војске, који се осећају, да су онеспособили за даљу службу у војсци, који ће понети своје војне исправе. Ови обвезници имају до 25. августа тек. год. престати војном одељењу општинског суда, са војним исправама, да се уведу у дотични списак за преглед.

6. Сви они који уживају инвалидску потпору, понећ собом решење инвалидског суда.

7. Сви они резервни официри, који нису чиновници у државној служби, а који би желели и даље да остану у позиву, у коме су до сада били, а требало би их према годинама старости у старости позив превести.

8. Сви они обвезници, којима су у војним списковима и исправама стављене погрешно године рођења; као и сви они обвезници, који су из сталног кадра иза-

шли, као поднаредници и каплари, а сада се воде као редови. Први ће донети своје крштенице, а други доказе у коме су чину из кадра изашли.

Ово се доставља младићима — регрутима, њиховим задругама и свима оним обвезницима којих се тицало буде, да напред означених дана престану регрутної комисији, како не би искусили последице, прописане у војном закону за недолазак.

Од суда општине града Београда, 5. августа 1904. године ОВ[№] 3378, у Београду.

Објава.

На основу решења Суда општине београдске од 14. августа ове год. држаће се усмена лицитација за откопавање земље у Катићевој улици, у канцеларији грађевинског одељења општинског на дан 24. августа о. г. од 11 сати пре подне до 12, када ће се и закључити.

Предрачунска сума износи 3992.23 динара.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 400 динара и то: у готовом, вредним државним папирима или интабулацији.

План, услови, предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 17. августа 1904. год. Г.Бр. 3790, у Београду.

Оглас.

Као сваке, тако и ове године, држаће се у вароши Смедереву на „царини“ „троевни панађур“ о „Малој Госпојини“ на дан 8., 9. и 10. септембра, на коме ће се поред крупне и ситне стоке продавати још и сви ово земаљски производи законом дозвољени.

У Смедереву постоји железничка, паробродска, поштанско-телеграфска и телефонска станица.

Ово се јавља трговачком и занатлијском сталежу као и свима осталим, којих се тиче ради знања и управљања.

Од стране Суда општине Смедеревске, 10. августа 1904 год. Бр. 341. Смедерево.

Оглас.

Према одобрењу Господина Министра народне привреде од 14. априла ове 1904. године Т[№] 2131, држаће се у дане 20., 21. и 22. септембра ове 1904. год., као и сваке у будуће,

троевни марвени „панађур“

у варошици Белановици, среза качерског, округа рудничког, на коме ће се продавати поред свију врста добре расе стоке и сви ово-земаљски производи, који су законом дозвољени.

Најближа је железничка станица Аранђеловац, а поштанско-телеграфска: Рудник Аранђеловац и Лазаревац. Путови су удобни за саобраћај.

За безбедност и потребне удобности на панађуру, суд је се у свему постарао.

Ово се јавља трговцима и пољопривредницима ради знања.

Од Суда Општине Калањевачке, дана 3. августа 1904. год. М[№] 2197. Вар. Белановица.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

Стање на дан 31. јула 1904. године.

СТР.	РАЧУН	ОБРТ У ЈУЛУ 1904. ГОД.		ОБРТ ОД 1. ЈАН. ДО 31. ЈУЛА		СТАЊЕ 31. ЈУЛА		УПОРЕЂЕНА СА СТАЊЕМ 31. ЈУЛА 1903. ГОД.
62	Благајнице	317.338 78	224.750 34	1,272.318 96	1,067.678 67	204.640 29		+38.824 25
2	Привремених издатака			25.180 83	1.132 —	24.048 83		—29.679 24
3	Вредећих артија			70.300 —		70.300 —		—100 —
8	Водовода			2,855.052 82		2,855.052 82		— —
9	Покретности			214.587 12		214.587 12		— —
10	Непокретности			6,901.924 47		6,901.924 47		+151.130 95
4	Упр. Фондова за фондове	445 —		171.263 —		171.263 —		+71.099 85
11	Остава код Нар. Банке	1,660.000 —	1,640.000 —	4,940.000 —	3,280.000 —	1,660.000 —		+30.000 —
12	Дужника калдрме		78 25	39.784 97	2.619 18	37.165 79		—5.328 41
13	Дужника	41.901 54	80 —	518.646 64	131.950 83	386.695 81		+120.875 69
23	Пријема	1,640.000 —	1,660.000 —	3,280.000 —	4,940.000 —		1,660.000 —	+30.000 —
17	Фондова разних		445 —		336.836 35		336.836 35	+42.752 30
16	Фонда гробљанског				267.673 48		336.836 35	+23.180 70
22	Кауција				1.117 —		1.117 —	— —
19	Текући Управе фонд. злато	10.000 —	4.149 65	10.000 —	140.520 40		130.520 40	—11.828 25
20	Управе фонд. за зајмове сребро	795 —		2.702 90	169.393 70		166.690 80	+71.129 —
43	" " " " злато	2.160 50		2.160 50	195.829 10		193.668 60	—4.275 —
18	Текући Народне Банке сребро	811 30	20.811 30	21.549 85	1,681.549 85		1,660.000 —	+30.000 —
21	Повериоца				22.754 75		22.754 75	—7.263 54
24	Главница	25.119 20	55.668 34	260.439 86	8,162.948 65		7,902.508 79	—171.721 51
63	Прихода општинског буџета	15 70	204.374 47	792 50	715.131 83		714.339 33	+103.484 48
53	" гробљанског "	38 —	9.587 20	620 39	36.440 78		35.820 39	—6.451 63
56	" трошаринског "	422 40	27.085 82	9.020 26	467.700 30		458.680 04	—183.455 89
61	Расхода општинског "	146.470 19	29.863 70	668.041 31	30.674 08	637.367 23		—171.935 09
59	" гробљанског "	3.727 69		18.312 82		18.312 82		+5.294 18
58	" трошаринског "	72.765 24	301 30	343.539 33	533 35	343.005 98		+91.026 98
60	" по кредитима	1.310 40	1.126 29	27.372 06	1.126 29	26.245 77		—140.706 60
		3,923.321 66	3,923.321 66	21,653.610 59	21,653.610 93	13,550.609 93	13,550.609 93	

У Београду 9. јула 1904. године.

Главни књиговођ,
Милија Јовановић с. р.Главни благајник,
Сп. К. Шуменковић с. р.Председник
београдске општине,
К. Д. Главинић с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА